

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 13Csp/80/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120393019
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Macková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2022:6120393019.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou JUDr. Ivanou Mackovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35831154, so sídlom Bratislava - Staré Mesto, Mýtna č. 48, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava - Staré Mesto, Mýtna č. 48, proti žalovanej: P. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., W. č. X/XX, o zaplatenie 5170,87 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a .
- II. Žalovanej nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresný súd Banská Bystrica dňa 01.10.2020 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 5170,87 eura s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 5170,87 eura od 22.02.2018 do zaplatenia na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 21.08.2015 reg. č. 008816411210815, ktorú žalovaná uzavrela s VÚB, a.s. (právny predchodca žalobcu). Uviedol, že na základe predmetnej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej bezúčelový úver vo výške 6000,- eur, ktorý riadne a včas nesplácala. Žalovaná porušila svoju povinnosť podľa predmetnej zmluvy, a tak právny predchodca žalobcu dňa 14.02.2018 doručil oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy. Keďže žalovaná do 21.02.2018 na výzvu nereagovala a dlh nezaplatila, bola od 22.02.2018 v omeškani so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu (VÚB, a.s.) ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 14.02.2020 došlo k postúpeniu pohľadávky z predmetnej zmluvy voči žalovanej na žalobcu. Žalobca si žalobou uplatnil voči žalovanej zaplatenie istiny 5170,87 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5170,87 eura od 22.02.2018 do zaplatenia.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz dňa 15.10.2020 sp. zn. 15Up/1886/2020. Predmetný platobný rozkaz bol doručený žalovanej do vlastných rúk dňa 28.10.2020.

3. Žalovaná podala proti platobnému rozkazu v zákonnej lehote odpor, ktorý odôvodnila tým, že v celom rozsahu neuznáva pohľadávku žalobcu, čo do dôvodu a výšky. Žiadala, aby súd podrobil zmluvu súdnej kontrole, nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu a spotrebiteľský úver. Mala za to, že zmluva neobsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto je potrebné ju v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Mala za to, že nedošlo k platnému zosplateniu úveru, a preto ani k platnému postúpeniu pohľadávky. Žiadala, aby súd zrušil platobný rozkaz a žalobcu zaviazal na náhradu trov konania.

4. Žalobca považoval odpor žalovanej za nedôvodný s chýbajúcou oporou v zákone a skutkovom stave. Uviedol, že aktívnu legitímáciu v spore riadne preukázal oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanej zaslané doporučené. Ďalej poukázal na to, že boli splnené všetky podmienky stanovené § 92 ods. 8 zákona o bankách. K postúpeniu pohľadávky došlo riadne a platne, čím je daná jeho aktívna legitímácia v spore. Poukázal na to, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti došlo v zmysle zmluvy, ktoré bolo v zmysle zmluvy a VOP riadne doručené žalovanej. Tvrdenia žalovanej považoval žalobca za účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku.

5. Žalovaná žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko trvala na tom, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, a preto ani k platnému postúpeniu pohľadávky.

6. Súd prvej inštancie vydal dňa 12.5.2021 rozsudok č.k. 13Csp/80/2020-144, ktorým výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3631,17 eura s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3631,17 eura od 22.02.2018 do zaplataenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol, výrokom III. rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 40,44%.

7. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Namietala, že napadnutým rozsudkom bolo porušené právo na spravodlivý proces. Uvedené rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, vo veci nebol úplne zistený stav veci, nakoľko súd sa nedostatočne vysporiadal s námietkami a všetky neodôvodnil. Interpretácia súdu je v rozpore s obsahom právnej praxe, pričom tento odklon nie je nijako zdôvodnený. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal námietkou neplatného zosplatnenia ani aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu. Žalovaná vo svojej obhajobe trvala na týchto námietkach. Súd prvej inštancie sa nikde v rozsudku k týmto námietkam nevyjadril a ani ich neskúmal. Má za to, že zosplatnenie úveru je neplatné a tak isto ani žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Súd mal celú žalobu zamietnuť. Pri zosplatnení úveru musí byť dodržaný § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne 2 úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Žalobca predložil tretiu upomienku zo dňa 02.11.2017, žalovanej takáto upomienka od právneho predchodcu žalobcu nebola doručená, prvýkrát sa s ňou oboznámila, až keď jej prišiel platobný rozkaz spolu s dokladmi, žalobca nepredložil dôkaz doručenia s podpisom žalovanej. Právny predchodca žalobcu tretiu upomienku neposielal. Druhý list „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru list zo dňa 12.01.2018 jej doručený bol, svedčí o tom aj dôkaz doručenia s jej podpisom. Žalobca nepredložil doklad doručenia s jej podpisom, že jej bol posielaný list „ tretia upomienka zo dňa 02.11.2017“. Tento list vidí prvý krát. Žalobca v návrhu na vydanie platobného rozkazu píše, že žalovaný bol týmto listom informovaný, čo vôbec nie je pravda a priložil ho ako dôkaz bez doručenia s jej podpisom. Má zato, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď do podania návrhu na vydanie platobného rozkazu nedokladoval tento doklad (doručenku) s jej podpisom. Žalobca mal dostatok času na preukázanie tvrdení. V tejto súvislosti poukázala na Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.01.2011 sp.zn.5Cdo 129/2010. Keďže žalobca nepredložil listinu s doručenkou s jej podpisom, že tretia upomienka jej bola poslaná a doručená a dostala sa do jej dispozície, žalobca nepreukázal, že mala objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Vo veci sa jedná o úver poskytnutý bankou, kedy postupník, na ktorého je postúpená pohľadávka banky a ktorý si ju uplatňuje v súdnom konaní (tu žalobca) je povinný tvrdiť a preukázať splnenie podmienok aktívnej vecnej legitímácie, vrátane či bola na neho pohľadávka banky platne postúpená podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré stanovuje zákonné podmienky pre právo banky na postúpenie jej pohľadávky voči dlžníkovi. Poukázala na iné rozhodnutia krajských a okresných súdov. Keďže žalobca nepreukázal žiadne doručenie, doručenu s jej podpisom k tretej upomienke, že sa dostala do jej dispozičnej sféry pred doručením žalobného návrhu, neboli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky na žalobcu. Nakoľko nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie týmto spoplatneným (údajne) vznikutej pohľadávky. Takáto pohľadávka k danému obdobiu totiž neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho nie je žalobca subjektom aktívne vecne legitimovaným v prebiehajúcom spore. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline 10Co/84/2018 z 3. júna 2018. Na základe uvedených skutočností navrhovala, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

8. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnuté rozhodnutie súdu I. inštancie považuje v celom rozsahu za vecne správne. Je toho názoru, že súd I. inštancie sa dostatočne vysporiadal s právnou a aj skutkovou stránkou veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a s jeho rozhodnutím, ktoré je tak vecne správne sa v plnej miere stotožňuje. Na základe vyššie uvedeného navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie súdu I. inštancie v napadnutej časti potvrdil ako vecne správne a zaviazal žalovanú na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi.

9. Žalovaná v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedla, že má za to, že pri zosplatnení úveru musí byť dodržaný § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarcu vyžaduje jednoznačne 2 úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Žalobca predložil tretiu upomienku zo dňa 02.11.2017 spolu so žalobou. Jej takáto upomienka od právneho predchodcu žalobcu nebola doručená, prvýkrát sa s ňou oboznámila až keď jej prišiel platobný rozkaz spolu s dokladmi. Žalobca nepredložil dôkaz doručenia s podpisom žalovanej. Právny predchodca žalobcu tretiu upomienku neposielal. Žalobca v žalobe a vo vyjadrení píše, že k tretej upomienke doručenia s jej podpisom nemá, preto ju ani nedokladoval. Žalobca neunesol dôkazné bremeno. Druhý list „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, list zo dňa 12.01.2018 jej doručený bol, svedčí o tom aj dôkaz doručenia s jej podpisom. Má zato, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď do podania návrhu na vydanie platobného rozkazu nedokladoval tento doklad (doručenie) s jej podpisom. Žalobca mal dostatok času na preukázanie tvrdení. Súd nie je povinný vyzývať žalobcu na predloženie dôkazov, žalobca keď chce uplatniť svoje právo musí spolu s platobným rozkazom predložiť všetky doklady, aby bol úspešný. Keďže žalobca nepredložil listinu s doručenkou s jej podpisom, že „Tretia upomienka“ jej bola poslaná a doručená a dostala sa do sféry dispozície žalovanej, žalobca nepreukázal, že žalovaná mala objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Vo veci sa jedná o úver poskytnutý bankou, kedy postupník, na ktorého je postúpená pohľadávka banky a ktorý si ju uplatňuje v súdnom konaní (tu žalobca) je povinný tvrdiť a preukázať splnenie podmienok aktívnej vecnej legitímácie, vrátane či bola na neho pohľadávka banky platne postúpená podľa § 92 ods. 8 zákona č.483/2001 Z.z. o bankách, ktoré stanovuje zákonné podmienky pre právo banky na postúpenie jej pohľadávky voči dlžníkovi. Poukázala na rozhodnutia iných okresných a krajských súdov. Ďalej namietala aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu.

Poukazovala na nespornú skutočnosť, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená predmetná zmluva o úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver a žalovaná tento úver prestala riadne splácať. V dôsledku jej omeškaní s uhrádzaním jednotlivých splátok tohto úveru, právny predchodca žalobcu zo dňa 12.01.2018 vyhlásil okamžitú splatnosť celého úveru. Toto oznámenie bolo doručené žalovanej do vlastných rúk. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ vyžaduje pred zosplatnením pohľadávky upozornenie spotrebiteľa na možnosť takéhoto postupu v zmysle § 565 OZ aspoň 15 dní pred takýmto postupom. Tretia upomienka zo dňa 2.11.2017 obsahujúca upozornenie na možnosť zosplatnenia celej pohľadávky nebola žalovanej doručená do vlastných rúk. Má za to, že zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k zosplatneniu predmetného úveru. Pohľadávka však nebola postúpená po termíne konečnej splatnosti úveru. Poukázala § 92 ods. 8 zákona č.483/2001 Z.z. o bankách, ktorý pred postúpením pohľadávky z bankového subjektu na nebankový-žalobcu bez súhlasu klienta vyžaduje 90 dňové omeškanie klienta a písomnú výzvu. Existencia takejto výzvy pred postúpením pohľadávky a už vôbec jej reálne doručenie alebo aspoň odoslanie žalovanej nebolo v konaní žiadnym spôsobom preukázané. Z tohto dôvodu považuje postúpenie uplatnenej pohľadávky na žalobcu za neplatné, čo má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie v tomto súdnom sporovom konaní. Za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Keďže žalobca nepreukázal žiadne doručenie, doručenie s jej podpisom k tretej upomienke, že sa dostala do dispozície sféry žalovanej pred doručením žalobného návrhu, neboli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky na žalobcu. Nakoľko nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie týmto spoplatneným (údajne) vzniknutej pohľadávkou. Takáto pohľadávka k danému obdobiu totiž neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho nie je žalobca subjektom aktívne vecne legitimovaným v prebiehajúcom spore. Na základe uvedených skutočností navrhovala, aby odvolací súd vrátil vec na nové konanie a na nové rozhodnutie súdu prvej inštancie a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

10. Uznesením č.k. 5CoCsp/42/2021-207 z 8.12.2021 Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. a v závislom výroku III. zrušil a vec mu vrátil v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva ako súd prvej inštancie posúdil a ako sa vysporiadal s podstatnou námietkou žalovanej uvádzanou pred súdom prvej inštancie, a to aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu, nakoľko podľa nej nedošlo k platnému zosplatneniu, teda ani k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu pre porušenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto štádiu konania za nepreskúmateľné, predčasné a teda aj nesprávne. V ďalšom konaní je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Jeho úlohou bolo opätovne rozhodnúť o nároku žalobcu v napadnutej časti, pričom sa dôsledne vysporiadať s námietkami strán sporu, najmä s námietkou žalovanej, a to aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu, s tým, že v odôvodnení rozhodnutia dá súd prvej inštancie odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania a svoje rozhodnutie riadne zdôvodní tak, aby bolo preskúmateľné. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhoduje aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

11. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II. odvolaním napadnuté nebolo, a preto je v tejto časti právoplatné.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä so: žalobou, zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 008816411210815 zo dňa 21.08.2015, žiadosťou, európskou informáciou o spotrebiteľskom úvere, informáciami finančného sprostredkovateľa k dojednávaniu poisteniu, spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou zo dňa 21.08.2015, žiadosťou o flexipôžičku, oznámením o splnení obchodných podmienok pre čerpanie Flexipôžičky a ostatné prílohy zmluvy č. I. 18-22, podacím hárkom, Všeobecnými obchodnými podmienkami, výpisom z úverového účtu žalovanej k predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere č. I. 28, tretia upomienka zo dňa 02.11.2017, podacím hárkom, výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom s doručenkami, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 06.03.2020, výzvou, lustráciami č. I. 38-45, výpisom žalobcu z OR SR, platobným rozkazom OS Banská Bystrica zo dňa 15.10.2020 č. k. 15Up/1886/2020, odporom žalovanej zo dňa 06.11.2020, vyjadrením žalobcu k odporu a návrh na pokračovanie v konaní, postúpením veci na OS Prievidza zo dňa 26.11.2020, upovedomením o postúpení veci zo dňa 26.11.2020, vyjadrením žalovanej zo dňa 17.12.2020, vyjadrením žalobcu a ospravedlnením žalobcu zo dňa 05.05.2021 s prílohami, ospravedlnením žalovanej a súhlas s pojednávaním v jej neprítomnosti zo dňa 05.05.2021 č. I. 116-123 (email), 124-131 (email), č. I. 132-139 (originál podania), odvolaním žalovanej č.I. 151-160, vyjadrením žalobcu k odvolaniu č.I. 178-179, vyjadrením žalovanej k vyjadreniu žalobcu č.I. 192-195, uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5CoCsp/42/2021-207, vyjadrením žalobcu z č.I. 218, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok č.I. 220, výsluchom žalovanej, ako aj ostatným obsahom spisu, na základe čoho zistil tento skutkový a právny stav:

13. Dňa 21.08.2015 uzavrela žalovaná ako dlžník so spoločnosťou VÚB, a.s. (právny predchodca žalobcu) ako veriteľom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. č. 008816411210815, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 6000,- eur, ktorý sa zaviazala žalovaná veriteľovi zaplatiť v 108 mesačných splátkach po 95,63 eura, teda s fixnou ročnou úrokovou sadzbou 11,9% ročne, RPMN 13,18 % a priemernou RPMN 15,44%. Termín konečnej splatnosti je uvedený ako 21.08.2024. Celkové náklady dlžníka podľa zmluvy predstavujú 3922,67 eura, pričom celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť predstavuje 9922,67 eura. Prvá splátka bola splatná dňa 21.09.2015 a najvyššia prípustná výška odplaty je 22,02%, pričom odplata predmetnej zmluvy predstavovala 14,87 %. Žalovaná bola v omeškaní s úhradou splátok predmetného úveru viac ako tri mesiace, a preto právny predchodca žalobcu mal ku dňu 12.01.2018 vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 5445,07 eura.

14. V bode 5 zmluvy je pod bodom b. uvedené oprávnenie banky v súlade s Obchodnými podmienkami vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bol na ich zaplatenie písomne vyzvaný. Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úvery zo strany banky sú uvedené v bode VI. Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebiteľského úveru VÚBPÔŽIČKA fyzickým osobám - občanom.

15. Z prehľadu splátok a úhrad žalovanej k zmluve č. 008816411210815 vyplýva, že žalovaná uhradila na splatenie úveru celkom sumu 2368,83 eura (istinu v sume 829,13 eura, poplatky 68,50 eura a úroky 1471,20 eura), naposledy zaplatila 27.11.2017 sumu 100,08 eura.

16. Podaním označeným ako Tretia upomienka - pokus o zmier z 2.11.2017 právny predchodca žalobcu vyzýval žalovanú na okamžité zaplatenie dlžnej sumy v zmysle zmluvy o úvere s tým, že v opačnom prípade bude požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. K výzve žalobca priložil poštový podací hárok.

17. Výzvou z 12.1.2018 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom a zároveň vyhlásil predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva. Zásielka bola podaná na pošte 18.1.2018, adresát si ju neprevzal v odbernej lehote.

18. Podaním zo dňa 6.3.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že ku dňu 2.3.2020 postúpil svoju pohľadávku zo zmluvy spolu so všetkými úrokmi a ostatným príslušenstvom a zabezpečením na Intrum Slovakia s.r.o. Doklad o odoslaní/doručení zásielky žalobca nepredložil.

19. VÚB, a.s. uzavrela so žalobcom dňa 14.2.2020 Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky z VÚB, a.s. na žalobcu, pričom z prílohy k zmluve vyplýva identifikácia pohľadávky č. 3108111021 s uvedením mena, priezviska, rodného čísla, adresy dlžníka, istiny a zmluvného úroku úveru, úroku z omeškania, poplatkov a rozhodujúceho dňa.

20. Podaním z 10.8.2020 právny zástupca žalobcu vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy celkom 8.015,75 eur. Z priloženého podacieho hárku vyplýva, že zásielka bola podaná na pošte 12.8.2020.

21. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení z 3.5.2022 poukázal na to, že spolu s výzvou právneho predchodcu zo dňa 2.11.2017 označenej ako „Tretia upomienka“ súdu predložil aj podací hárok, z ktorého je zrejmé, že táto výzva bola odoslaná žalovanej na adresu ňou uvedenú a to pod číslom zásielky RE364567715SK dňa 2.11.2017, čo vyplýva priamo z podacieho hárku na boku na jeho ľavej strane, kde je tento dátum uvedený. Ďalej poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu na posudzovanie účinkov doručenia poštových zásielok (uznesenie NS SR sp. zn. 4Obdo 73/2016, uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/129/2010). Žalobca má za to, že preukázal, že k postúpeniu pohľadávky došlo riadne a platne. Tvrdenia žalovanej považuje za účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku.

22. Žalovaná vo svojom vyjadrení na pojednávaní dňa 6.5.2022 tvrdila, že zo strany právneho predchodcu žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca nepreukázal, že výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa dostala do jej sféry dispozície a že mala objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v nej uvedenej. Nakoľko nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie pohľadávky, keďže takáto pohľadávka k danému obdobiu neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho nie je žalobca subjektom aktívne vecne legitimovaným v prebiehajúcom spore. Opakovane poukazovala na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/84/2018 z 3.6.2018. Ďalej tvrdila, že právny predchodca žalobcu jej neposlal ani oznámenie o postúpení pohľadávky. Poukázala na § 17 ods.1, 4 zákona č. 129/2010 Z. z. Nedodržanie týchto ustanovení považuje za druhý dôvod, prečo žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto spore. Žalobu navrhla v celom rozsahu zamietnuť.

23. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v stave účinnom ku dňu podpisu zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v stave účinnom ku dňu podpisu zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

25. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

26. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

28. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

29. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

30. Podľa § 17 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

31. Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do piatich pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky. Porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinností podľa osobitného predpisu.

32. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

33. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

34. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení v čase postúpenia, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo

pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

35. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

36. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

37. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

38. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

39. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná uzatvorila s VÚB, a.s. zmluvu o úvere. Tá je na jednej strane tzv. absolútnym obchodom podľa ustanovení Obchodného zákonníka, avšak v tomto konkrétnom prípade bola zmluva svojim charakterom zároveň i spotrebiteľskou zmluvou. Peňažné prostriedky poskytnuté na základe zmluvy o úvere bola žalovaná povinná v stanovenej dobe vrátiť a zaplatiť z nich zmluvný úrok. Z dôvodov uvedených v rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 13Csp/80/2020-144 z 12.5.2021 súd považuje zmluvu o úvere za bezúročnú a bez poplatkov a uvedeným rozsudkom zaviazal žalovanú vrátiť žalobcovi len sumu, ktorú jej ako spotrebiteľský úver právny predchodca žalobcu poskytol (teda 6.000 eur - 2.368,83 eur, ktoré už žalovaná zaplatila). Táto „nezamietaná“ časť zostala naďalej predmetom konania.

40. Žalovaná namietala aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, pretože podľa nej nedošlo k platnému zosplatneniu, a následne ani k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Súd sa preto prvotne (vo svojom druhom rozsudku) zaoberal otázkou platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a následne platnosti postúpenia pohľadávky.

41. Uplatnenie práva na splatenie celej pohľadávky (tzv. strata výhody splátok) je viazané na splnenie podmienok: a) možnosť straty výhody splátok bola výslovne určená v dohode medzi veriteľom a dlžníkom, b) dlžník nesplní niektorú zo splátok v deň jej splatnosti, c) veriteľ požiada dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

42. Splatnosť celej pohľadávky teda nenastáva priamo zo zákona. Môže k nej dôjsť najmä na základe výslovnej dohody účastníkov záväzkového vzťahu (alebo rozhodnutia súdu). Právny predchodca žalobcu a žalovaná si túto možnosť dohodli v samotnej zmluve (bod 5), taktiež je uvedená v bode VI. Všeobecných obchodných podmienok. Žalovaná v konaní nerozporovala, že bola v omeškaní s plnením dlhu, omeškanie je zrejme aj z prehľadu splátok a úhrad žalovanej k zmluve. Žalovaná však popierala, že by ju právny predchodca žalobcu upozornil na možnosť zosplatnenia úveru. Poukazovala na to, že listina označená ako „tretia upomienka“ zo dňa 2.11.2017 jej doručená nebola a prvýkrát sa s ňou oboznámila až pri prevzatí platobného rozkazu.

43. Žalobca preukazoval splnenie notifikačnej povinnosti právneho predchodcu žalobcu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka poštovým podacím hárkom, ktorý neobsahuje údaj o dátume podania, pečiatku pošty, podpis pracovníka pošty, označenie a identifikáciu zásielky a podľa názoru súdu nie je dôkazom o doručení tretej upomienky do dispozičnej sféry žalovanej. Podací hárok preukazuje iba skutočnosť, že určitá zásielka bola odovzdaná na prepravu, nie je však dôkazom o tom, že prepravca ju skutočne doručil do dispozičie adresáta. Inak povedané, odovzdanie listovej zásielky na prepravu nie je dôkazom o tom, že táto listová zásielka bola reálne doručená do schránky adresáta, resp. že mu bola k dispozičii na vyzdvihnutie na príslušnej pošte. Záver, že podací hárok nie je dôkazom o

doručení zásielky do dispozičnej sféry adresáta pritom vyplýva už z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 2Obo/3/2008 zo dňa 02.04.2008, kedy Najvyšší súd SR uviedol, že podací listok o podaní doporučenej zásielky je len dôkazom o tom, že žalovaný žalobcovi zaslal listovú zásielku, ale nepreukazuje obsah tejto listovej zásielky, ani jej doručenie. Zhodne rozhodol Ústavný súd v rozhodnutí I. ÚS 174/09 zo dňa 24.06.2009, kedy dospel k záveru, že sporová strana sa dostala do dôkaznej núdze, keď predložila ako dôkaz doručenia určitého oznámenia iba samotný podací listok bez špecifického označenia obsahu zasielanej zásielky.“

44. V danom spore žalovaná výslovne poprela skutkové tvrdenia žalobcu o doručení výzvy na zaplatenie pohľadávky s príslušenstvom, čím ich urobila spornými v zmysle § 151 CSP, preto ich bolo nutné dokazovať, pričom dôkazné bremeno spočívalo na žalobcovi, pretože sa jednalo o jeho skutkové tvrdenia, ich preukázanie by bolo jemu na prospech a keďže nemožno dokazovať niečo, čo sa nestalo, žalovaná nemohla preukazovať, že výzva na zaplatenie jej nebola doručená, resp. nedošla do jej dispozičnej sféry. Ako už bolo uvedené, poštový podací hárok priložený žalobcom k žalobe za tretiu upomienku - pokus o zmier pri položke „dátum podania“ neobsahuje žiaden dátum, položky „denná pečiatka pošty“ a „podpis zamestnanca“ sú taktiež prázdne. Preto súd prvej inštancie prijal skutkové závery o tom, že poštový podací hárok je bez akéhokoľvek časového údaju, pečiatky pošty, či podpisu pracovníka pošty. Iba na ľavom boku hároku je vertikálne uvedené „UPOMIE3_NEZ_20171102212953_100PP.DAT_afp_JOBID_1968275_CPSC6_1_HAROK “. Z tohto označenia poštového podacieho hároku však nemožno jednoznačne vzhľadom na prázdne položky „dátum podania“, „denná pečiatka pošty“ a podpis zamestnanca“ bez akýchkoľvek pochybností vyvodit', že zásielky s podacími číslami tam uvedenými boli skutočne podané na pošte. Dané označenie mohlo byť napr. vygenerovaným názvom súboru, pod ktorým bolo tlačivo uložené v počítačovom systéme.

Podporne súd uvádza, že aj keby prijal za preukázané tvrdenie žalobcu o podaní poštového podacieho hároku na pošte, táto skutočnosť sama osebe ešte nedokazuje, že došlo k dôjdeniu zásielky - výzvy na zaplatenie do dispozičnej sféry žalovanej, t.j. aký bol osud zásielky po jej odovzdaní na pošte. Ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyžaduje, aby prejav vôle došiel adresátovi - neprítomnej osobe, a teda adresát mal možnosť sa s ním oboznámiť. V spore preto nepostačuje preukázať podanie zásielky na pošte, ale aj to, že pošta zabezpečila dôjdenie zásielky do dispozičnej sféry adresáta, čím mu bola vytvorená objektívna možnosť oboznámiť sa s ňou, s jej obsahom. Toto je možné preukázať nielen podpísanou doručenkou (ako nie celkom správne uvádzala žalovaná), ale napr. aj kópiou obálky, v ktorej bola písomnosť doručovaná tým, že pošta na obálke vyznačila „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“, alebo „adresát je neznámy“.

Uvedené závery súdu nie sú v rozpore ani s rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR, na ktoré poukázal žalobca (uznesenie NS SR sp. zn. 4Obo 73/2016 a uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo 129/2010), pretože obe tieto rozhodnutia vychádzali z predpokladu, že zásielka do dispozičnej sféry adresáta došla, nie len že bola podaná na pošte.

45. Na základe uvedeného možno konštatovať, že strany sporu si síce dojednali predčasnú splatnosť úveru, ale žalobca v konaní nepreukázal riadne splnenie notifikačnej povinnosti jeho právneho predchodcu, t. j. upozorniť žalovanú na uplatnenie práva tzv. straty výhody splátok (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), a preto k platnému zosplateniu úveru nedošlo.

46. Následne súd skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Vzhľadom k nepreukázaniu doručenia výzvy pred zosplatením pohľadávky žalovanej, k zosplateniu pohľadávky nedošlo platne, a teda nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu tejto pohľadávky na žalobcu, keďže takáto pohľadávka k danému obdobiu neexistovala. V zmluve je doba trvania zmluvy uvedená takto: „do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy“, a dátum poslednej splátky 21.8.2024.

47. Platnosť postúpenia pohľadávky súd posudzoval aj z pohľadu splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré vyžaduje špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu osobu. Ide o lex specialis vo vzťahu k všeobecným ustanoveniam Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky. Ak podmienky uvedené v tomto špeciálnom ustanovení splnené nie sú, banka postúpiť pohľadávku bez súhlasu klienta nemôže. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje okrem iného aj z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom mimo banky už nie je zachovaná

možnosť dohľadu a dozoru NBS. V danom spore už samotné nepreukázanie splnenia podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 zákona o bankách - dôjdenie (písomnej) výzvy na zaplatenie omeškanej časti pohľadávky do dispozičnej sféry klienta - pre postúpenie pohľadávky banky na tretiu osobu postačuje na prijatie záveru o neplatnosti postúpenia v čase jeho realizácie na žalobcu pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a tým o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto spore. Záver o nesplnení rovnakej podmienky pre zosplatnenie pohľadávky a v dôsledku toho záver o tom, že sa nestala splatnou pred termínom jej konečnej splatnosti, a preto nemohlo dôjsť ani k jej platnému postúpeniu pre rozpor s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. je podporný.

48. S poukazom na vyššie uvedené má súd za to, že žalobca nie je aktívne legitimovaným subjektom, a preto žalobu zamietol.

49. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP. V konaní bola úspešná žalovaná, preto by jej v zmysle § 255 ods. 1 CSP patril nárok na náhradu trov konania. Vzhľadom k tomu, že žalovanej z obsahu spisu žiadne trovy konania nevyplývajú, súd rozhodol, že jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 127 ods. 2 CSP, ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).